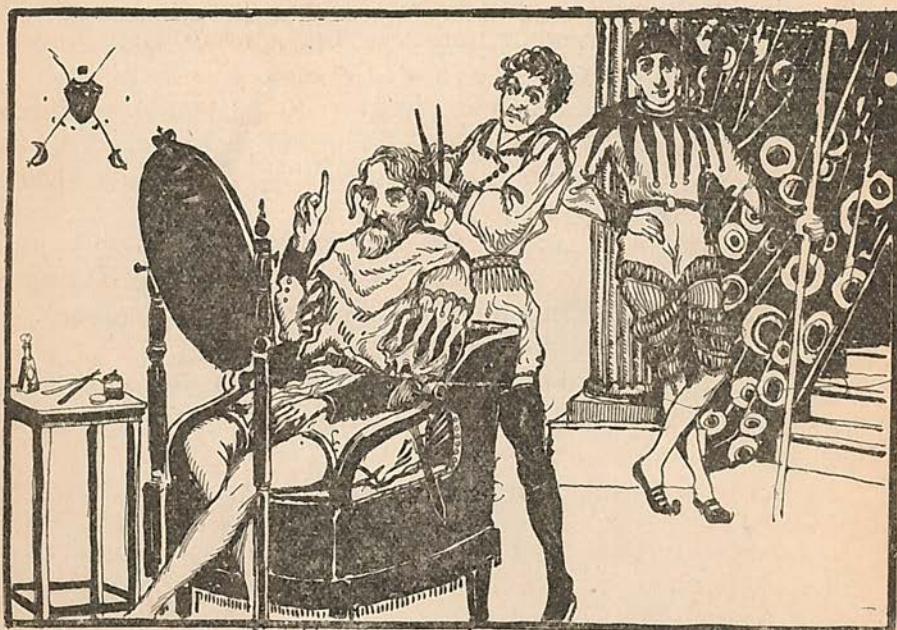

Момчето отишло в гората и изкопало джлбок трап. То влязло вътре и извикало три пъти колкото му глас държи: „Цар Троян има кози уши!“ После заровило добре трапа и си отишло.

Скоро олекнало на момчето. То се поправило и взело да си гледа рабстата.

Минало каквото минало, над трапа в гората израснал клонест бжз. Воловарчата го съгледали и си направили от клоните му свирки. Ала когато ги надули, свирките проговорили: „Цар Троян има кози уши!“ Вечер, когато воловарчетата се връщали, свирките им все това свирели.

Царя го заплашил, че ще му вземе главата.

Разчуло се това нещо из цялото царство. Хората почнали да си шепнат, че цар Троян има кози уши. Чуло и бръснарчето и изтръгнало от страх. Скоро това до-стигнало и до ушите на царя. Той повикал бръснарчето и му рекъл:

— Ти се закле никому да не казваш каквото видя у мене. Сега се разчуло из цялото царство. Ще заплатиш с главата си, задето не устоя на думата си!